

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก

Factors Related to Premature Sex Among Junior High School Students

in Noenmaprang District in Phitsanulok

รัชนิษฐา บัวชื่น สบ., สม. (สาธารณสุขศาสตร์)

Rachanitta Buacheun B.Ph., M.Ph.

สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 จังหวัดพิษณุโลก

The Office of Disease Prevention and Control 9th

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะชีวิตในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเนินมะปราง โดยสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 424 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับตัวแปรต่างๆ ด้วยสถิติไคสแคว์ ที่ความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ผลการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือการมีคูรักรัก การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสม การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการอ่านหนังสือกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ นักเรียนร้อยละ 9.7 เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยพบในโรงเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ 12 และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ร้อยละ 7.2 ในจำนวนนี้เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุเฉลี่ยที่นักเรียนเริ่มมีเพศสัมพันธ์คือ 14 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรักรัก ในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่า ร้อยละ 18.2 เคยตั้งครรรค์ และในจำนวนนี้ ร้อยละ 28.6 เคยทำแท้ง ผลการสำรวจทักษะชีวิตด้านพุทธรพีสัยหรือความรู้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับที่ต้องปรับปรุง ในด้านจิตพิสัยพบว่า ระดับเจตคติทางเพศภาพรวมอยู่ในระดับสูง สำหรับด้านทักษะพิสัยพบว่าทักษะรวมทุกด้านส่วนใหญ่อยู่ระดับสูง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การได้รับการอบรมเลี้ยงดู เจตคติทางเพศโดยรวม เจตคติทางเพศด้านการมีคินรัก การปฏิบัติตัวต่อคนรัก ความรู้สึกทางเพศ ความอยากรู้อยากเห็นทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ การคุมกำเนิดและการทำแท้ง ทักษะพิสัยด้านการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด ทักษะพิสัยรวมทุกด้าน และพฤติกรรมเสี่ยงทุกด้าน

Abstract

The objectives of this research were to study sexual behavior risks and factors induced to having sex, live skills in protecting having inappropriate sex and to study related factors leading to sexual behavior of junior high school student of Noenmaprang District, Phitsanulok

The study was conducted by quantitative survey on 424 junior high school students (Matayom 1-3) in Noen Maprang District, Phitsanulok, the academic year 2007, by using self-administrated questionnaire 95% of confident level. The quantitative data were analyzed by descriptive statistics Chi-square test. The

survey results indicated that the risk behaviors exposed to sexual activities among the students were having a lover, alcoholic beverage intake, watching and reading pornography. About 9.7% of the sample reported experiencing sexual activities, 12% from normal high school and 7.2% from extended opportunity high school and male were higher than female. The average age of having first sexual experience was 14. The majority of the students had sex with their lovers. Among those with sexual experience, 18.2% ever had pregnancy of which 28.6% reported having abortion. The majority of students exhibited the cognitive domain of life skills in the level that needed improvement. On the contrary, the affective and psychomotor domains were in high levels. Factors implicitly of relating to premature sexual behavior statistics were caring style in family, general attitude towards sex, attitude toward having lovers, behavior towards lover, passion of sex, curiosity about sex, having premature sexual behavior, feel guilty about sex, contraception and abortion, problem-solving and decision making skills, emotion and stress management skills, general psychomotor skills and other related risk factors.

ประเด็นสำคัญ-

พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ นักเรียนมัธยมต้น
จังหวัดพิษณุโลก

Keywords

Sexual behaviors, Junior high school students,
Pitsanulok Province

บทนำ

วัยรุ่นเป็นประชากรกลุ่มที่ได้รับความสนใจและห่วงใยในระดับประเทศ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็ก และวัยรุ่นผู้ใหญ่ วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์เร่าร้อน รุนแรง เปลี่ยนแปลงได้ง่าย และขาดการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ ซึ่งเรียกว่า "วัยพายุบูแคม" ^(1,2) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์มากที่สุด ต่อมาเพศเริ่มทำงาน ทำให้วัยรุ่นมีความต้องการสิ่งใหม่ๆ ⁽³⁾ อยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมาก จนถึงขั้นอยากทดลองมีเพศสัมพันธ์ และผลักดันให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ได้ ⁽⁴⁾ ปัจจุบันมีสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นจำนวนมาก เช่น นิตยสาร ภาพยนตร์ วิทยุ สื่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น โดยเพื่อนมีอิทธิพลชักชวนอ่านหนังสือ หรือดูสื่อสิ่งเร้าอารมณ์ทางเพศมากที่สุด ทำให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรตามมา ⁽³⁾ ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น เป็นปัญหาที่สำคัญทางสาธารณสุข เนื่องจากทำให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ เช่น

การตั้งครรภ์นอกสมรส การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งผิดกฎหมาย ประมาณกันว่าในแต่ละปีสตรีวัยรุ่นในประเทศที่กำลังพัฒนาได้รับการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยราว 2 ล้านคน และร้อยละ 33.33 ของกลุ่มสตรีอายุน้อยกว่า 20 ปี ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเนื่องจากภาวะแทรกซ้อนจากการทำแท้ง ⁽⁵⁾ ในประเทศไทย พบการคลอดของมารดาวัยรุ่นที่อายุต่ำกว่า 20 ปี แนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก ร้อยละ 11.8 ในปี 2544 เป็น ร้อยละ 13.5 ในปี 2548 ⁽⁶⁾ ซึ่งใกล้เคียงกับรายงานของต่างประเทศที่พบประมาณร้อยละ 12.50 ⁽⁵⁾ การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นยังพบภาวะแทรกซ้อนระหว่างตั้งครรภ์และการคลอด ตลอดทั้งภาวะแทรกซ้อนในทารกมากกว่าปกติ นอกจากนี้ยังถือเป็นโศกนาฏกรรมของสังคม เนื่องจากวัยรุ่นคนนั้นจะสูญเสียโอกาสในการดำเนินชีวิตเหมือนวัยรุ่นปกติทั่วไปที่พึงได้รับ

จังหวัดพิษณุโลก พบการคลอดของมารดาวัยรุ่นที่อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.89 ⁽⁷⁾ สำหรับอำเภอเนินมะปรางพบการคลอดของมารดาวัยรุ่น

ที่อายุต่ำกว่า 20 ปี ในปีงบประมาณ 2548 คิดเป็นร้อยละ 21.00 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับระดับจังหวัด แต่เมื่อเปรียบเทียบระดับประเทศจะเห็นได้ว่ามีอัตราการคลอดในกลุ่มนี้สูงกว่าเกือบ 2 เท่า โดยอายุต่ำสุดที่พบการตั้งครรภ์คือ 14 ปี เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการตั้งครรภ์กลุ่มมารดาวัยรุ่นที่อายุต่ำกว่า 20 ปี พบว่าเป็นกลุ่มอายุ 14 - 15 ปี ร้อยละ 9.84 ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยจัดทำโครงการค่ายทักษะชีวิตวัยรุ่นอย่างต่อเนื่องมา 3 ปี ของอำเภอเนินมะปราง โดยการคัดเลือกเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมาเข้าค่าย เพื่อให้มีทักษะในการดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ ผลปรากฏว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ยังคงพบการตั้งครรภ์ในนักเรียน และต้องออกจากระบบการศึกษาไปจากการประเมินผลค่ายทักษะชีวิตพบว่าสาเหตุที่ทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จส่วนหนึ่ง คือ ไม่ทราบข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียนสำหรับนำมาวางแผนแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ ซึ่งที่ผ่านมาอำเภอเนินมะปรางยังไม่เคยมีการสำรวจข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ พฤติกรรมทางเพศ รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเนินมะปราง โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเนินมะปราง
2. เพื่อศึกษาทักษะชีวิตในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเนินมะปรางกับตัวแปรด้านเพศ ลักษณะการเลี้ยงดู ลักษณะการอยู่อาศัย ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติทางเพศ ทักษะพิสัย และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

วัสดุและวิธีการศึกษา

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 3 แห่ง และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 15 แห่ง ในอำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก นักเรียนทั้งหมด 2,227 คน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คำนวณหาขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane⁽⁸⁾ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความแม่นยำของการประมาณผิดพลาดไม่เกิน 0.05 ค่าความคลาดเคลื่อนได้ 340 ราย

กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาดำเนินการเลือกแตกต่างกัน คือโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงทั้ง 3 โรงเรียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ สุ่มห้องเรียนตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย และใช้นักเรียนทั้งหมดของห้องเรียนที่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มจับฉลากห้องเรียนของแต่ละระดับชั้น ๆ ละ 1 ห้อง ต่อครั้ง จนกระทั่งได้กลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งสุ่มระดับชั้นละ 2 ครั้ง ได้ระดับชั้นละ 2 ห้อง รวมเป็น 6 ห้อง

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้ คือ

- ขั้นที่ 1 จัดทำบัญชีรายชื่อโรงเรียนขยายโอกาสแยกเป็นรายตำบล ทั้งหมด 6 ตำบล 15 โรงเรียน
- ขั้นที่ 2 สุ่มตำบลตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย ร้อยละ 30 ได้ 2 ตำบล มีโรงเรียน 9 โรงเรียน
- ขั้นที่ 3 สุ่มโรงเรียนตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย ร้อยละ 30 ได้จำนวน 3 โรงเรียน
- ขั้นที่ 4 จัดทำฉลากห้องเรียนแยกเป็นระดับชั้นทั้ง 3 โรงเรียน และสุ่มห้องเรียนตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย ใช้นักเรียนทั้งหมดของห้องเรียนที่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มจับฉลากห้องเรียนของแต่ละระดับชั้น ๆ ละ 1 ห้องต่อครั้ง จนกระทั่งได้กลุ่มตัวอย่าง

ครบตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งสุ่มระดับชั้นละ 3 ครั้ง โดยเป็นนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน
 ได้ระดับชั้นละ 3 ห้อง รวมเป็น 9 ห้อง 217 คน และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ จำนวน 424 จำนวน 207 คน

ตารางที่ 1 จำนวนโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายชั้นและประเภทโรงเรียน

ลำดับ	ประเภทโรงเรียน	โรงเรียน (โรงเรียน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)			
			ชั้น ม.1	ชั้น ม.2	ชั้น ม.3	รวม
1.	มัธยมศึกษา	3	61	93	63	217
2.	ขยายโอกาสทางการศึกษา	3	74	60	73	207
	รวม	6	135	153	136	424

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม
 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่
 เกี่ยวข้อง โดยประยุกต์จากแบบสอบถามของ ศิรินาถ
 ป้อมวงศ์⁽⁹⁾ รัตนา ดอกแก้ว⁽⁴⁾ และสุธีรา ราชภูรินทร์⁽¹⁰⁾
 ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ข้อมูลด้านเพศ
 ระดับชั้น ประเภทของโรงเรียน ความสัมพันธ์กับครู และ
 เพื่อน การรับรู้บทลงโทษของโรงเรียน การได้รับการ
 อบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครอง การพักอาศัย และแหล่ง
 ความรู้เรื่องเพศศึกษา จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ เรื่องเพศ
 ศึกษา จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติทางเพศ
 จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม
 ทางเพศ จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบทดสอบวัดทักษะในการ
 ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นแบบวัดทักษะ
 ชีวิตครอบคลุมองค์ประกอบด้านทักษะพิสัย จำนวน 22
 ข้อ

ทั้งนี้แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจ สอบความ
 ตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาอำนาจ จำแนก
 (Discrimination) ในส่วนแบบทดสอบความรู้มีค่าอำนาจ
 จำแนกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 0.00 ถึง ร้อยละ 81.82 หาค่า
 ความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์

แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coeffi-
 cient)⁽¹¹⁾ พบว่าแบบสอบถามเจตคติทางเพศ และ
 ทักษะในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟาของครอนบาค = 0.66 และ 0.71 ตามลำดับ
 ทำการเก็บข้อมูลในเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2550
 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติ
 ไคสแควร์ (Chi-square)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง
 การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง
 โดยสมัครใจ หรือตั้งใจในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา
 ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนขยาย
 โอกาสทางการศึกษา ซึ่งครอบคลุมประเด็นด้านความถี่
 ของการมีเพศสัมพันธ์ (จำนวนครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์)
 การเปลี่ยนคู่นอน (จำนวนคู่นอน ที่เป็นเพศตรงข้าม)

2. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์
 หมายถึง พฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ มี
 9 ด้าน ได้แก่ การมีคู่อีก การมีนัดเพียงลำพังกับเพื่อน
 ต่างเพศ เทียบกลางคืนกับเพศตรงข้าม การดื่มเครื่องดื่ม
 แอลกอฮอล์ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
 การดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การแตะเนื้อต้องตัวกับ
 เพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว การจูบกับคู่อีก และการชกต่อย
 ตบตี เพื่อแย่งคนรัก

3. ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถชั้น

พื้นฐานของบุคคลในการปรับตัว และเลือกทางเดินชีวิตที่เหมาะสมในการเผชิญปัญหาต่างๆที่อยู่รอบตัวและเตรียมพร้อมสำหรับในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยการฝึกฝนอบรม องค์ประกอบทักษะชีวิตแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

3.1 ทักษะชีวิตด้านพุทธิพิสัย หรือความรู้ ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง ความรู้ด้านเพศศึกษาได้แก ความรู้ด้านการคุมกำเนิด การตั้งครรภ์และการคลอด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3.2 ทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย หรือเจตคติ ซึ่งในงานวิจัยนี้คือเจตคติทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิดที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของนักเรียน ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกมาซึ่งครอบคลุมเรื่อง การมีครรภ์ การปฏิบัติตนต่อคนรักความรู้สึกทางเพศ ความอยากรู้อยากเห็นทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ การคุมกำเนิด และการทำแท้ง

3.3 ทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย หมายถึง ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสาร ทักษะในการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหา รวมทั้งทักษะการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
4. ทักษะชีวิตในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
5. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.1 เพศชาย ร้อยละ 47.1 เป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ 51.2 และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ร้อยละ 48.8 ด้านการได้รับการอบรมเลี้ยงดู นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักความอบอุ่น ร้อยละ 47.9 รองลงมา คือ ยอมรับความคิดเห็นและให้ความช่วยเหลือตามโอกาส ร้อยละ 29.7 ด้านการพักอาศัย พบว่า ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 72.6 ความสัมพันธ์กับครูส่วนใหญ่ปรึกษาหารือ ขอคำแนะนำได้เสมอ ร้อยละ 74.1 ความสัมพันธ์กับเพื่อน พบว่าส่วนใหญ่เข้ากับเพื่อนได้ ร้อยละ 80.7 แหล่งที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ ส่วนใหญ่ได้จากครู อาจารย์ ร้อยละ 50.9 รองลงมา คือ โทรทัศน์ วิทยู ร้อยละ 41.3 ด้านการรับรู้บทลงโทษของโรงเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม พบว่าส่วนใหญ่ไม่รับรู้ ร้อยละ 64.2 และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการลงโทษเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 96.5 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

พฤติกรรมเสี่ยงส่วนใหญ่ คือ พฤติกรรมการมีคู่อรัก ซึ่งพบสูงสุดร้อยละ 52.6 รองลงมา คือ การดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ผสม ดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และอ่านหนังสือกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 34.0, 30.9 และ 23.1 ตามลำดับ

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อแยกตามเพศพบว่าเพศชาย เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 12.3 ของเพศชายทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยเพศหญิงพบว่า มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 7.2 ของเพศหญิงทั้งหมด ราย

ละเอียดตารางที่ 2

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแยกตามเพศ

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์	เพศหญิง (คน)	ร้อยละ	เพศชาย (คน)	ร้อยละ	รวม (คน)	ร้อยละ
เคย	16	7.2	25	12.3	41	9.7
ไม่เคย	205	92.8	178	87.7	383	90.3
รวม	221	100	203	100	424	100

เมื่อแยกตามระดับชั้น พบว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด 21 คน ร้อยละ 13.7 รองลงมา คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 17 คน ร้อยละ 12.5 ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.2 เมื่อแยกตามประเภทโรงเรียน พบว่า นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษามีเพศสัมพันธ์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12 สูงกว่านักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งพบจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 14 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.50 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุด คือ 9 ปี มากที่สุด คือ 16 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อริ ร้อยละ 70.7 รองลงมาคือ เพื่อนต่างโรงเรียน และเพื่อนโรงเรียนเดียวกัน ร้อยละ 14.6 9.8 ตามลำดับ ส่วนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ขายบริการทางเพศพบ 1 คน ร้อยละ 2.4 จำนวนคู่นอนทั้งหมดในปัจจุบันส่วนใหญ่พบว่าไม่มีคู่นอนแล้ว เท่ากับที่มีคู่นอน 1 คน ร้อยละ 41.5 รองลงมา คือมีคู่นอน 2 คน 4 คน และมากกว่า 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.8 4.9 และ 2.4 ตามลำดับ ด้านความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว ร้อยละ 53.6 รองลงมาคือ 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 19.5 มีเพศสัมพันธ์บ่อยครั้งกับคู่อริมากที่สุด ร้อยละ 61 ในการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 48.8 รองลงมาคือใช้เป็นบางครั้ง และไม่ใช้ ร้อยละ 26.8 และ 24.4 ตามลำดับ ด้านการคุมกำเนิด

ส่วนใหญ่พบว่า นักเรียนหรือคู่อริไม่ได้คุมกำเนิด ร้อยละ 70.7 ส่วนที่คุมกำเนิด ร้อยละ 29.3 พบว่าส่วนใหญ่คุมกำเนิดโดยใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 38 รองลงมาคือ ยาเม็ดคุมกำเนิด และใช้วิธีหลังข้างนอก ร้อยละ 21 และ 17 ตามลำดับ และพบว่าคู่อริ หรือตนเองเคยตั้งครรภ์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และเคยทำแท้ง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ทักษะชีวิตในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ทักษะชีวิตด้านพุทธิพิสัยหรือความรู้ จากการทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับต้องปรับปรุง ร้อยละ 32.1 รองลงมา คือ ระดับดีมาก พอใช้ และดี ร้อยละ 31.1, 24.1 และ 12.7 ตามลำดับ โดยมีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับพอใช้ และต้องปรับปรุงในด้านการคุมกำเนิดมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์และการคลอด ตามลำดับ

2. ทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยหรือเจตคติ จากการศึกษาพบว่า เจตคติด้านการมีครรภ์ การคุมกำเนิด และการทำแท้งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเจตคติด้านการปฏิบัติต่อคนรัก ความรู้สึกทางเพศ ความอยากรู้ อยากเห็น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และความ รู้สึกผิด ในเรื่องเพศอยู่ในระดับสูงซึ่งถ้าดูในภาพรวม เจตคติทางเพศของนักเรียนก็อยู่ในระดับสูงเช่นกัน แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ

3. ทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย จากการประเมิน ทักษะพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสาร

การตัดสินใจแก้ไขปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์ พบว่า นักเรียนมีทักษะพิสัยด้านการสร้างสัมพันธภาพ และการสื่อสาร ด้านการตัดสินใจแก้ไขปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 73.8 78.8 และ 66.7 ตามลำดับ และทักษะรวมทุกด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ระดับสูง ร้อยละ 71.5 รองลงมาคือระดับปานกลาง ร้อยละ 28.5 และไม่พบนักเรียนมีทักษะพิสัยในระดับต่ำเลย

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เมื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อย่างมีนัยสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การได้รับการอบรมเลี้ยงดู เจตคติทางเพศโดยรวม เจตคติทางเพศด้านการมีครรภ์ การปฏิบัติตัวต่อคนรัก ความรู้สึกทางเพศ ความอยากรู้อยากเห็นทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ ด้านการคุมกำเนิด และการทำแท้ง พฤติกรรมเสี่ยงทั้ง 9 ด้าน ทักษะพิสัยด้านการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และทักษะพิสัยรวมทุกด้าน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสถิติที่ ระดับ 0.05 คือ เพศ ลักษณะการอยู่อาศัย ความรู้เรื่องเพศศึกษา ทักษะพิสัยด้านการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (N= 41) กับตัวแปรด้านต่าง ๆ

ตัวแปร	X ²	p-value
เพศ	3.120	0.077
การได้รับการอบรมเลี้ยงดู	17.754	0.003
ลักษณะการอยู่อาศัย	1.566	0.457
ระดับความรู้เรื่องเพศศึกษา	4.823	0.185
ระดับเจตคติทางเพศ	13.965	0.002
ระดับเจตคติทางเพศด้านการมีครรภ์	12.020	0.002
ระดับเจตคติทางเพศด้านการปฏิบัติตัวต่อคนรัก	16.176	0.001
ระดับเจตคติทางเพศด้านความรู้สึกทางเพศ	9.444	0.024
ระดับเจตคติทางเพศด้านความอยากรู้อยากเห็น	11.621	0.003
ระดับเจตคติทางเพศด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	17.905	<0.001
ระดับเจตคติทางเพศด้านความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ	6.734	0.034
ระดับเจตคติทางเพศด้านการคุมกำเนิดและการทำแท้ง	10.694	0.005
พฤติกรรมเสี่ยงการเคยมีคู่อีก	19.551	<0.001
พฤติกรรมเสี่ยงการมีนัดเพียงลำพังกับเพื่อนต่างเพศ	44.805	<0.001
พฤติกรรมเสี่ยงเที่ยวกลางคืนกับเพศตรงข้าม	44.644	<0.001
พฤติกรรมเสี่ยงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผสม	12.222	<0.001
พฤติกรรมเสี่ยงอ่านหนังสือกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ	11.039	0.001
พฤติกรรมเสี่ยงดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	22.356	<0.001
พฤติกรรมเสี่ยงถูกเนื้อต้องตัวกับเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว	35.514	<0.001
พฤติกรรมเสี่ยงจูบกับคู่อีก	94.795	<0.001
พฤติกรรมเสี่ยงชกต่อยหรือตบตีกันเพื่อแย่งคนรัก	7.057	0.008
ทักษะพิสัยด้านการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร	2.788	0.248
ทักษะพิสัยด้านการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา	11.492	0.003
ทักษะพิสัยด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด	8.177	0.017
ทักษะรวมทุกด้าน	11.450	0.001

วิจารณ์

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 9.7 ซึ่งเท่ากับการศึกษาของบังอร เทพเทียน และคณะ⁽¹²⁾ ที่ศึกษาการเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 9.7 แต่ต่ำกว่าการศึกษาของวรวรรณ ทิพย์วาริรมย์⁽¹³⁾ พบว่านักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ 7 คน จากจำนวน 16 คน ด้านเพศ พบว่าเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของบังอร เทพเทียน และคณะ⁽¹²⁾ พบว่าเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 13.1 ซึ่งสูงกว่าเพศหญิง 1.96 เท่า และการศึกษาของวิษระ เอี่ยมรัศมีกุล⁽⁵⁾ ที่พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิงเช่นเดียวกัน อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุด คือ 9 ปี แตกต่างจากการศึกษาของวรวรรณ ทิพย์วาริรมย์⁽¹³⁾ ที่พบนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกขณะที่เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 5 อายุประมาณ 10-11 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อีก สอดคล้องกับการศึกษาของบังอร เทพเทียนและคณะ⁽¹²⁾ นิรล นวลจัน⁽¹⁴⁾ และการศึกษาของประภาส บารมี⁽¹⁵⁾ ที่พบว่าส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อีกหรือแฟน

จากการศึกษาสภาพปัญหาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าอัตราการเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 9.7 เป็นสภาพปัญหาที่ค่อนข้างรุนแรง เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 12.3 เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 7.2 เป็นอัตราที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ต้องดำเนินการทั้งในกลุ่มเพศหญิง และเพศชายไปพร้อม ๆ กัน โดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะเพศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 13.7) อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 14 ปี อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุด คือ 9 ปี แสดงให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาควรดำเนินการตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา

ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6) และ ควรดำเนินการอย่างเข้มข้นในช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อีกมากที่สุด (ร้อยละ 70.7) พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ คือ การมีคู่อีก มากที่สุด (ร้อยละ 52.6) ดังนั้นควรมีการสอนทักษะชีวิต เน้นในเรื่องการปฏิบัติตนกับคนรักเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม ในด้านการคุมกำเนิดพบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้คุมกำเนิด ร้อยละ 70.7 และด้านการตั้งครรถ์ พบว่าคู่อีกหรือตนเองเคยตั้งครรถ์ ร้อยละ 18.2 แสดงให้เห็นว่า แนวโน้มปัญหาการตั้งครรถ์ที่ไม่พึงประสงค์ น่าจะรุนแรงมากขึ้น และปัญหาที่ตามมา คือ การทำแท้ง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้ คือ นักเรียนเคยทำแท้ง ร้อยละ 28.6 นอกจากนี้ยังพบว่าบางส่วนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ขายบริการทางเพศ (ร้อยละ 2.4) การมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ไม่ใช่ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 24.4) แสดงให้เห็นว่าบางส่วนยังมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ และไม่เห็นความสำคัญของการใช้ถุงยางอนามัย อาจทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเชิงลึกเพื่อหาสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตนเหมาะสมในเรื่องเพศได้ เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
2. เนื่องจากปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นปัญหาที่มีความซับซ้อน แนวทางการแก้ไขปัญหาควรใช้การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครู แกนนำชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง แกนนำนักเรียน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความต่อเนื่อง และยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา
3. ควรมีการศึกษารูปแบบการเพิ่มทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับวัยรุ่นในปัจจุบัน เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ลดปัญหาการตั้งครรถ์ไม่พึงประสงค์ที่มีประสิทธิภาพต่อไป
4. ควรมีการพัฒนาเครื่องมือการวัดทักษะชีวิตที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ที่ดำเนินงาน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณแพทย์หญิงจันทร์เพ็ญ ขวัญศิริกุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเนินมะปราง ที่ให้การสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.มังกร ประพันธ์วัฒน์, ดร.อังคณาพร สอนง่าย, ดร.ณรงค์ศักดิ์ หนูสอน ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- ศรีเรือน แก้วกังวาน. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิต ทุกช่วงวัย . กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2540.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. พฤติกรรมวัยรุ่น. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช; 2540.
- ธามนิตี โคตรวิบูลย์. ความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของวัยรุ่นที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6. ปรินญา นีพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2540.
- รัตนา ดอกแก้ว. ผลของการพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดแพร่. ปรินญา นีพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2539.
- วัชระ เอี่ยมรัศมีกุล. ความรู้ เจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา. รายงานการวิจัยโรงพยาบาลพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด; ไม่ปรากฏแหล่งพิมพ์; 2543.
- สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย. สถานการณ์อนามัยแม่และเด็ก. เข้าถึงได้จาก <http://www.anamai.moph.go.th/> (วันที่ค้นข้อมูล 11 มกราคม 2552); 2550.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก. คู่มือการดำเนินงานสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณ 3; 2543.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ประสานมิตร; 2543.
- ศิรินาถ ป้อมวงศ์. การศึกษาเจตคติทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ในเขตการศึกษา 7. ปรินญา นีพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร; 2537.
- สุธีรา ราชภูรินทร์. การพัฒนาเครื่องมือนัดทักษะชีวิต เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญา นีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยทักษิณ; 2547.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักในการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด; 2530.
- บังอร เทพเทียน, ปิยฉัตร ตระกูลวงษ์, ปริญญา ตาสี, สุภัทรา อินทร์ไพบูลย์. การเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. เข้าถึงได้จาก <http://www.aihd.mahidol.ac.th/pdf/vol5no1/1.%20Sexual%20behavior%20surveillance.pdf/> (วันที่ค้นข้อมูล : 25 พฤศจิกายน 2552); 2549.
- วรวรรณ ทิพย์วาริรมย์. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์และการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้นในจังหวัดพิษณุโลก. รายงานการวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร; ไม่ปรากฏแหล่งพิมพ์; 2546.
- นิรตล นวลจัน. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก. รายงานการวิจัยสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก; ไม่ปรากฏแหล่งพิมพ์; 2545.
- ประภาส บาร์มี. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. รายงานการวิจัยสำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก; ไม่ปรากฏแหล่งพิมพ์; 2547.